

ארבע אהי"ה וארבע הוי"ה בניקוד. ר"ל הידוע שהם: נננח הוי"ה ואהי"ה במיריק, ובהוד הוי"ה ואהי"ה בקצון, וציסוד הוי"ה ואהי"ה בשורוק כפולים יען שכל קו אמנעי שהוא דת"י כל אחד מהם כלול מחו"ג. שהם חיות ונשמות וחיות ונשמות דרוחות. ר"ל שהנלח ענף החכמה שהוא חיה, והוד ענף הבינה שהיא נשמה, ויסוד ענף הדעת שהוא רוח. ומה שנקט חיות ונשמות לשון רבים, מפני הוי"ה ואהי"ה שהם פנימי ומקיף שגם אהי"ה לריכה להיות מנוקדת כמו הוי"ה, כמו שכתב בע"ח: שער השמות סוף פ"א דקל"ד סע"ד, וז"ל: "גם דע כי כמו שציארנו שצחינת אור פנימי יש שם הוי"ה וכו' כך יש שם אהי"ה בכל אחד מנוקד על דרך הנזכר למעלה" וכו', עכ"ל. אי נמי לפי שתיקון נה"י הנזכר צחינת שמע הוא לו"ק דצירורין הנזכרים למעלה, ועיין בע"ח: שער התיקון פ"ה, נמצא לפי זה דמה שכתב חיות ונשמות לזו"ן רבים קאי על כל ספירה מהו"ק דצירורים. דנרנח"י. שכל הוי"ה או אהי"ה כלולה מנרנח"י כמו שכתב בסוף פ"א דשער השמות מד"ה גם דע הנ"ל עד סוף הפרק. ושם מצואר גם חיה ויחידה. ושמעתי שכמו שיש קוץ ציו"ד דהוי"ה כן יש קוץ ציו"ד דאל"ף דאהי"ה, נמצא שגם אהי"ה יש בה חמשה. דנפש. ר"ל דנה"י הנזכר. דנ"ר. הם נה"י דנה"י, ונה"י דחג"ת הנזכרים למעלה שהם נ"ר. דנשמה. ר"ל דמצונה (יען שצחינת שמע המשכת המוחין מתצונה). דב"ן דמ"ה ודב"ן. יען שהיש"ס הוא מ"ה דמ"ה ודב"ן, והמצונה צ"ן דמ"ה ודב"ן.

ד"ה לחח"ן בג"ה דת"י דנה"י דו"ק דצירורים הנזכרים הכלולים בתוך הנזק'

העומדת בהיכל אהבה דבריא. מה שכתב חח"ן בג"ה דת"י דרך קוים הוא כנוצר למעלה, שצומן התיקון עלו דרך קוים, כמו שכתב בע"ח: צחילת פ"א דשער התיקון דף ל"ו עמוד א'. (וצמהדורא אחרת כתוב בזה הלשון: נלע"ד שצונת צירור הרפ"ח הנזכר למעלה נעשו קוים כיון שהגיע זמן תיקונם לעלות לאצילות דרך קוים כמו שכתב צחילת פרק א' דשער התיקון, וראה לזה שצונת הצירור שצחינת שמע כתוב בע"צ עתיק ואצא וז"א שהם חח"ן, וכן על זה האופן צס"ג מ"ה צ"ן, עיין שם).

ובמה שכתב: "דנה"י דו"ק דצירורים הנזכרים", הוא בע"ח הנזכר למעלה פ"ה דשער התיקון. ומה שכתב: "הכלולים בתוך הנזק" וכו', מקורו בשה"כ דף י"ט עמוד א', וז"ל: "והנה כבר עתה עולים העשיה והיצירה והמלכות דצריאה וכו', אשר העשיה והיצירה כלולים בה עולה להיכל זה" וכו' עכ"ל. והעשיה והיצירה הנזכרים למעלה נלע"ד שהם ההיכלות העולים באיזהו מקומן וצומירות וכו' שעולים לגמרי עם פרנפי האצילות שירדים לצרר, כמצואר צנה"ש דף כ' עמוד א' [צנד"מ דף כ"ה ע"ג] וז"ל: "אצל צצ"ע דאצילות שירדו לצצ"ע התחתונים לצרר כנז"ל, הם עולים עם הצרורים שנתצרו מכל עולם ועולם לגמרי" וכו', עכ"ל.

ובמה שכתב: "העומדת בהיכל אהבה דבריא", עיין בשה"כ דרושי תפילין דרוש ה', וצחילת דרוש צ' מדרושי העמידה צדף כ"ט ע"א, וז"ל: "וכבר נמצא למעלה איך על ידי סדר הקרצנות וצמירות ותפילת יוצר דשחרית נכללים כל שאר העולמות של העשיה יצירה צריאה זה בזה כמצואר במקומן עד שנמצאים

עמה כולם כלולים זה הכל קה"ק דצריאה",
 עכ"ל. וצפה"כ שם למעלה מזה כתוב וז"ל:
 "וזה יוצן צמה שכתבנו צמ"א, כי צחינת המלכות
 שצמלכות בלעד היא היורדת בכל עולמות צי"ע,
 כנלע"ד חיים", עכ"ל. ונלע"ד שירידתה לצי"ע
 הוא כמו ירידת שלשה כלי ז"א לצי"ע בזמן
 המקרה וכמו ירידת פרנפי האלילות שירדים
 לצי"ע התחתונים לצרה, שכל הכלים של כל אחד
 מהם יורדים רק לפי מדרגתם, דהיינו ירידת
 הכלים החיצוניים לעשיה והאמצעים ליצירה
 והפנימיים לצריאה, וכן על אופן זה צמלכות
 האלילות הנזכרת, והיכלות דעשיה מתלצשים
 צחינויותה ודיצירה באמצעותה וכו' ונכללו זה
 צוה עד שהגיעו להיכל הזה דצריאה, ונמצאו
 כולם כלולים זה זה הכל הזה דצריאה. וזהו מה
 שכתב הרש"ש ז"ל: "הכלולים בתוך הנוק"
 העומדת בהיכל אהבה דבריאה".

ד"ה להמשיך חח"ן בג"ה דת"י דנה"י
 דחג"ת ונה"י דאמא וכו'. ראיתי
 נוסח אחר שכתוב: "דנה"י וחג"ת דנה"י
 דאמא". ולפק"ד גירסה זו אי אפשר
 ליישבה, לפי שמגירסא זו משמע שמה
 שאנחנו ממשיכים נ"ר דנפש וגם הם
 נקראים צד"י ולמ"ד דצד"י דצלם שר"ל
 נה"י וחג"ת דנה"י, ואם כן כיצד סיים רבינו
 דצד"י דלמ"ד וצד"י וכו'. גם מה שסיים
 דנרנח"י דנפש דנ"ר וכו' לא משמע הכי,
 דלפי גירסא זו צריך לומר נרנח"י דנ"ר
 דנפש וכו'. ולכן לפק"ד שהגירסא הנכונה
 גירסא הראשונה, וכוונת רבינו לכאורה
 שבתיבת שמע נמשכין נפש דנפש ונפש
 דרוח, וזהו שכתב דנה"י ר"ל בחינת נפש,
 דחג"ת ר"ל נפש דרוח, ונה"י ר"ל נפש

דנפש, ולפי זה אתי שפיר מה שסיים דצד"י
 דלמ"ד וצד"י ר"ל נפש דנפש ורוח שהוא
 נקרא צד"י ולמ"ד דצלם בכללות. אבל מ"מ
 קשה, שהרי רבינו בנה"ש דף מ"ג סוף עמוד
 א' [בנר"מ דף כ"ז ע"ב] ודף ג"ן עמוד ב'
 [דף ט"ז ע"ד] כתב שאנחנו ממשיכין בתיבת
 שמע נפש דרוח, ואם נאמר שחזר בו בסידור
 ממה שכתב בנהר שלום, כמו ששמעתי
 אומרים שבנהר שלום הוא מהדורא קמא
 ואח"כ בסדר הסידור חזר בו מדברים רבים,
 אם כן מהו זה שסיים לחח"ן בג"ה דת"י
 דנה"י דו"ק דברורים הנזכרים וכו', ואם כן
 משמע דסבירא ליה שאין אנו ממשיכים
 אלא בחינת נפש דרוח שהוא נה"י דו"ק,
 ואם כן דעתו כמו שכתב בתחילת הלשון
 הוה ליה למימר דנה"י דנה"י דו"ק, ועיין
 לעיל דף י"ב עמוד ב' ד"ה דהיינו מוחין וכו'
 מה שכתבנו שם. וראיתי בסידור ישן
 שהגירסא שם הוא כך: "להמשיך מוחין
 דיניקה עם נרנח"י דנפש מז"א דאמא
 מלובשים בנה"י דתבונה לנה"י דו"ק
 דברורים הנזכרים הכלולים בתוך הנוק"
 ולפי זה אתי שפיר. אבל מ"מ גירסא
 שלפנינו בכל הסידורים אי אפשר ח"ו
 למוחקה כיון שכל הסידורים כן, וגם מלשון
 ההקדמה שכתב דהיינו מוחין דעיבור
 ויניקה מו"ק דו"ק דישסו"ת וכו' משמע
 כגרסת הספרים שלפנינו, ואם כן קשה מה
 שהקשינו. ולפק"ד נראה שכוונת רבינו כמו
 שכתב הרב תו"ח דף ק"ז עמוד א' על לשון
 רבינו דבנה"ש דף מ"ג סוף עמוד א' הנזכר,
 וז"ל (והוא מתו"ח כ"י): "וצ"ל וכן הנה"י
 דמלכיות דמלכיות דמ"ה וב"ן להמשיך